

Серед сотні доріг
Куди йти вже не гріх
Обираю що ближча до раю
Та як знати я міг
Що це дивний поріг
Між тим що маю й повільно втрачаю

Якщо ти
Від земної втікаєш грози
Я за краєм
Тебе сховаю
І попрошу
Потім від мене ти так не біжи

Місяць сивий не спить
В нього серце щемить
Від надії на магію ночі
Бідний люд
Хто вас буде у житті ловить
Поки небо саме не захоче

Якщо ти
Від земної втікаєш грози
Я за краєм
Тебе сховаю
Лиш попрошу
Потім від мене ти так не біжи

Щойно небо захоче
І ми з тобою полетим
У світ без примар де немає
Скінченних годин
У світ без примар
У світ без примар
Ми двоє, з тобою
У світ без примар